

Poštovani šaljem Vam moju reakciju na tekst Snežane Čongradin i tražim da ga objavite u narednom broju "Danasa".

Hvala.

Pero Simić, savjetnik predsjednika Republike Srpske

Drugi talas demonizacije

(„Obratila mi se Republika Srpska“, Snežana Čongradin u Danasu od 13.jula 2017)

Pero Simić, savjetnik predsjednika Republike Srpske

Redakcija Danasa s razlogom je u prvi plan izvukla sljedeću tezu iz teksta Snežane Čongradin: oni koji priznaju da se u Srebrenici dogodio strašan zločin, zapravo negiraju da se u Srebrenici uopšte dogodio zločin.

To je toliko novo i originalno da nikako ne smije ostati zakopano pod hrpom izandalih fraza koje je gospođa Čongradin posudila iz vokabulara prve generacije zapadnih aktivistkinja u Srbiji čijim stopama je krenula. Razumijem njenu potrebu da ne bude samo blijeda kopija Kandić-Biserko originala. Ako se na satanizaciji Srba tako lako stiže strani novac i svjetska slava, zašto i Snežana ne bi dobila svoje parče kolača?

Dozvolićete mi da se potapšem po ramenu što sam započeo ovu polemiku. Jer, uvjeravali su me da je besmislen razgovor sa aktivistkinjom koja glumi novinarku. Nije besmislen! Zar nije divno što se gospođa Čongradin na prvoj prepreci na koju je naišla, pri prvom susreta sa neistomišljenikom, odmah objesila o sopstveni logički konopac? A samo je slijedila staru antisrpsku misao do njenih logičkih konsekvenci, da je svaki Srbin koji ne prizna genocid i sam počinio genocid. A pogotovo ako se zove Milorad Dodik.

Podmladak je tako prevazišao veterane. Duo Kandić-Biserko obilazio je kao kiša oko Kragujevca oko nerješive jednačine: kako da se, retroaktivno, svi Srbi kolektivno proglase odgovornim za svaki zločin koji je na bilo kom ratištu počinio bilo koji pojedinac srpske nacionalnosti. Za razliku od njih, ambiciozna gospođa Čongradin ne okolišava i ne gubi vrijeme. Onog ko ne prizna genocid, optužićemo da je genocidan! Ako treba, i gori od stvarnog ratnog zločinca! Pogotovo ako se zove Milorad Dodik, vodi srpsku politiku, ne pristaje da radi po zapadnim instrukcijama i neće da se potčini volji naših zapadnih finansijera.

Rado priznajem da je gospođa Čongradin u bestidnosti prevazišla i moja lična očekivanja. Vjerovao sam da će, po uzoru na svoje lukavije prethodnice, pokazati malo pijeteta i prema nesreći porodice Mladena Grujičića, čiji je otac ubijen samo zato što je bio Srbin. Zar upravo Haški tribunal nije smislio definiciju genocida po kojoj i jedno jedino ubistvo, jednog jedinog čovjeka usmrćenog zbog etničke pripadnosti, može da se proglasi genocidom? Ali ne, gospođa Čongradin ne odaje poštu srpskim žrtvama, čak ni reda radi. Dobro je naučila da u centrima zapadne moći se poeni ne zarađuju pijetetom prema srpskim žrtvama, već samo bošnjačkim. A u crno-belom prikazivanju rata još niko nije otišao tako daleko kao Danasova Snežana.

Istine radi, prva postava demonizatora Srba imala je lakši zadatak od njenog. Generacija Kandić-Biserko godinama nas je obmanjivala da će i zločini nad Srbima jednog dana biti procesuirani. Druga generacija demonizatora mora da uzme u obzir novu situaciju na terenu: Hag je gotov, a za ratne zločine nad Srbima praktično niko nije odgovarao. Naprotiv, samo su Srbi procesuirani, dok su ostali zločinci amnestirani. Spisak žrtava nepostojećeg „genocida“ zapravo sadrži imena svih osoba nestalih u vreme pada Srebrenice i u danima posle toga. Na tom su spisku i muškarci koji su spadali u vojne obveznike, svi borci Armije BiH poginuli u borbama, ali i svi civili nastradali kao kolateralne žrtve u tim borbama.

Ne poznajem nikoga ko spori da je u Srebrenici počinjen masovni zločin, ali odvratna je politička trgovina žrtvama kojom se bavi gospođa Čongradin. Podmladak starih satanizatora uzalud se trudi, od opsade Sarajeva nikada neće biti Staljingrad, od Zlate Filipović neće biti Ana Frank, niti će Srebrenica postati Holokaust.

Što vrijeme više prolazi, ta je propaganda sve uzaludnija, ma ko je finansirao. Možda vratolomne stilske figure, hiperbole i logičke besmislice gospođe Čongradin čak pomognu ljudima da shvate da aktivistima njenog tipa nije ni do

žrtava, ni do pravde, ni do istine. Njihova propaganda mora biti otvoreno agresivna jer otvoreno teži političkom prevaspitavanju Srba , ukidanju Republike Srpske i promjeni vlasti u Srbiji.

Zato tvrdim da je za Srbe i Srbiju od ključnog značaja da se nijedan pristalica propagande genocida nikada ne približi stolici predsjednika Republike Srbije.

Republiku Srpsku nisu mogli da satanizuju i demontiraju ni mnogo veći igrači a kamo li mlada zapadna aktivistkinja Snežana Čongradin , sa kojom , ovim tekstom ,zaključujem svaku daljnu polemiku .